

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **multigate a. s.**, se sídlem v Olomouci, Riegrova 373/6, zastoupeného JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem v Olomouci, Wellnerova 1322/3c, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem v Brně, Dominikánské nám. 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2011, č. j. MMB/0263562/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 3. 3. 2011 vydal Úřad městské části Brno – Královo pole (dále též „správce poplatku“) platební výměr pod č. j. 1103364/2100/JTHZ/0009/001 (ve správním spise část II.

poř. č. 2/13). Tímto platebním výměrem správce poplatku vyměřil žalobci za technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí na území městské části místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí dle § 10a zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění účinném pro předmětné období (dále jen „zákon o místních poplatcích“), a obecně závazné vyhlášky statutárního města Brna č. 9/2010, o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu (dále též „vyhláška č. 9/2010“), za období 1. 7. 2010 - 31. 12. 2010, ve výši 849 538 Kč.

[2] Dne 18. 4. 2011 vydal správce poplatku k odvolání žalobce autoremedurní rozhodnutí, č. j. 1103903/2100/VHA/0012/004 (ve správním spise část IV. poř. č. 4/15), kterým částečně vyhověl odvolání žalobce. Výrok rozhodnutí zněl: „*odvolání se částečně vyhovuje a to v části IV odvolání, článku 5 v plném rozsahu, ve zbytku se zamítá.*“ Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce znovu odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím (ve správním spise část VI. poř. č. 6/38).

[3] Z výroku rozhodnutí žalovaný vypustil slova „*a to v části IV odvolání, článku 5 v plném rozsahu, ve zbytku se zamítá.*“ a dále výrok změnil tak, že vyměřenou částku původním platebním výměrem nahradil částkou 447 390 Kč a současně nahradil výpočtovou tabulku, ve které byly uvedeny evidenční čísla zařízení, jejich adresa, délka zpoplatněného období a výše poplatku.

[4] V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaný uvedl, že Ministerstvo financí povoluje provozování jiných technických herních zařízení na základě § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Ačkoliv zde ministerstvo povoluje loterii nebo jinou podobnou hru, současně povoluje její uskutečňování pomocí konkrétních technických zařízení. Podstatné přitom není, zda je umístění těchto zařízení „povolováno“ či „schvalováno“, ale skutečnost, že bez rozhodnutí ministerstva nelze koncový videoloterní terminál na konkrétním místě provozovat.

[5] Koncové zařízení centrálního loterního systému jednoznačně umožňuje hru. A právě na jednotlivé koncové terminály a nikoliv na hru se vztahuje zpoplatnění místním poplatkem. Není nutné zkoumat technickou stránku provozování centrálního loterního systému a vzájemnou vazbu mezi ním a koncovým zařízením, jedná se o problém právní, nikoliv technický.

[6] Na základě nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 29/10, je třeba rozlišovat obecnou definici pojmu „výherní hrací přístroj“ dle § 2 písm. e) zákona o loteriích a definici speciální dle § 17 odst. 1 citovaného zákona.

[7] Již z textu samotného zákona o místních poplatcích je patrné, že na rozdíl od výherního hracího přístroje, který musí být provozován, aby podléhal místnímu poplatku, jiné technické herní zařízení provozováno být nemusí.

[8] Ustanovení § 113 odst. 1 daňového řádu umožňuje správci poplatku částečně vyhovět odvolání a ve zbytku jej zamítnout. To také správce poplatku učinil, nicméně ne zcela srozumitelným způsobem, jelikož se jeho závěry dostatečně neodrazilily ve výroku rozhodnutí.

Proto žalovaný přistoupil k jeho nápravě. Z jakých podkladů žalovaný vycházel, bude uvedeno v tomto rozsudku dále.

[9] Při výpočtu poměrné výše poplatku jen za část období, se postupuje dle vyhlášky č. 9/2010, podle které místnímu poplatku podléhají zařízení od data povolení do dne trvalého ukončení provozu. Základem pro výpočet poplatku je počet kalendářních dní v roce. Důkazy prováděné v daňovém řízení poskytl správci daně poplatník sám, tudíž ani postup dle § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „daňový řád“), nebyl na místě.

[10] Brojil-li pak žalobce proti vyhlášce č. 9/2010, neuvedl, jakým konkrétním způsobem se její tvrzená nesrozumitelnost v daném případě odrazila v jeho právech.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[11] Žalobce nejprve souhrnně namítl, že se žalovaný nesprávně vypořádal s odvoláním žalobce, dostatečně se nezabýval odvolacími důvody a nesprávně interpretoval příslušné právní předpisy. Správní orgány tak zejména porušily § 10a a § 11 zákona o místních poplatcích, § 50 odst. 3 zákona o loteriích a § 89, § 102, § 114 odst. 2, 3, § 116 odst. 2 a § 148 daňového řádu.

[12] Žalobce předně namítal, že za „jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“ nelze stanovit ani vybírat místní poplatek.

[13] Dle § 1 písm. g) zákona o místních poplatcích mohou obce vybírat místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu. Toto ustanovení také odkazuje na jiný právní předpis, a to logicky na zákon o loteriích. Ten v § 4 stanoví, že loterie a podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích pak Ministerstvo financí může povolovat loterie a jiné podobné hry, které nejsou upraveny v tomto zákoně v části první až čtvrté. Toto ustanovení však hovoří pouze o povolování loterií, nikoli o povolování jiného technického herního zařízení. Zákon o loteriích v žádném svém ustanovení neobsahuje pojem „jiné technické herní zařízení“, ani nutnost jeho povolení Ministerstvem financí. Povolení k provozování jiného technického herního zařízení tedy zákon o loteriích neupravuje.

[14] Je-li zákonem o loteriích upraven pojem výherního hracího přístroje, který je rovněž zpoplatněn dle § 10a zákona o místních poplatcích, a jeho povolování, měla by být shodná úprava i ve vztahu k „jinému technickému hernímu zařízení“. Má-li tedy být zpoplatněno provozování jiného technického herního zařízení, musí zákon o loteriích přinejmenším stanovit, že k jeho provozování vydává povolení Ministerstvo financí, rovněž by bylo vhodné takové zařízení v zákoně specifikovat. Jednotlivé právní předpisy musí být srozumitelné a musí z nich vyplývat předvídatelné následky. Přitom je možný víceznačný výklad pojmu „jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“.

[15] Ustanovení § 10a zákona o místních poplatcích upravuje možnost obcí stanovit obecně závaznou vyhláškou „místní poplatek za provozované jiné technické zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“, avšak Ministerstvo financí postrádá pravomoc i působnost k vydání takového povolení. Tím pádem neexistuje žádné zařízení, které by výše uvedené podmínky § 10a zákona o místních poplatcích splňovalo, tudíž vybírání místního poplatku za takové zařízení je v rozporu se zákonem. Rozhodnutí správních orgánů tak postrádají zákonný podklad. I z konkrétních povolení vydaných žalobci vyplývá, že Ministerstvo financí povoluje pouze provozování loterií nebo jiných podobných her, nikoliv provozování jiného technického herního zařízení.

[16] Pojem „jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“ je neurčitý a umožňuje víceznačný výklad. Správní orgány měly postupovat dle principu *in dubio pro libertate* a vyložit pojem tak, že místní poplatek za takováto zařízení nelze vybírat.

[17] Žalovaný vykládá pojem „jiné technické zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“ rozšiřujícím způsobem. Tzv. „koncová zařízení“ jsou Ministerstvem financí pouze schvalována, nikoliv povolována, a proto za ně místní poplatek nemůže být s ohledem na znění ustanovení § 10a zákona o místních poplatcích vyžadován, neboť předpokladem takového postupu je, aby zařízení bylo Ministerstvem financí povoleno. V povoleních Ministerstva financí se konstatuje, že provozování loterie nebo jiné podobné hry bude prováděno prostřednictvím „centrálního loterního systému“, kdy jde o funkčně nedělitelné zařízení (celek), kterým je elektronický systém tvořený centrální řídicí jednotkou, místními kontrolními jednotkami a neomezeným počtem připojených koncových interaktivních videoloterních terminálů. Interaktivní videoloterní terminál je tak pouze jednou z částí „centrálního loterního systému“, a nemůže být proto zařazen pod pojem „jiné technické herní zařízení“. Slouží totiž pouze jako zobrazovací jednotka „centrálního loterního systému“, v rámci kterého dochází k vygenerování výhry či prohry, a který je umístěn jinde, než koncový videoloterní terminál. Rozhodnutí proto bylo vydáno v rozporu s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

[18] Žalobce v další části žaloby rozebral nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 29/2010, který rozlišil dvě definice pojmu „výherní hrací přístroj“ dle zákona o loteriích. Podle žalobce byl předmětný nálezy založen na zcela odlišném skutkovém a právním stavu, a tudíž nebyl pro danou věc použitelný. Zpětně zpoplatnění zařízení odlišných od výherních hracích přístrojů nebylo úmyslem zákonodárce. V souladu se zásadou ochrany již jednou nabytých práv nelze zpětně zpoplatnit zařízení žalobce.

[19] Dále žalobce namítl, že správce poplatku postupoval nezákonně, jelikož porušil zásady legality, zákazu zneužití pravomoci a volného hodnocení důkazů.

[20] Rozhodnutí správce poplatku o odvolání bylo zcela nevykonatelné, jelikož z něj nevyplývala výše poplatkové povinnosti. V důsledku toho se jednalo o nicotné rozhodnutí ve smyslu § 105 odst. 2 písm. b) daňového řádu, na které navazovalo napadené rozhodnutí žalovaného, které bylo z tohoto důvodu rovněž nicotné dle § 105 odst. 2 písm. c) daňového řádu.

[21] Platební výměr postrádal řádné odůvodnění a hodnocení důkazů. Správce poplatku jasně neuvedl, z jakých důkazů vycházel a co vzal za prokázané z podaných ohlášení, resp. zaslaných rozhodnutí. Tuto vadu nenapravilo ani autoremedurní rozhodnutí ani rozhodnutí žalovaného.

[22] Provozování a povolení jsou dle žalobce dvě základní podmínky pro vznik poplatkové povinnosti, které musejí být splněny kumulativně, přičemž dokud nebude přístroj skutečně provozován, nelze poplatek vyměřit. Žalovaný přesto zpoplatnil některá zařízení, která nejsou skutečně provozována. Poplatek byl vyměřen i za zařízení, jejichž provoz nebyl doposud zahájen.

[23] Správní orgány postupovaly špatně při výpočtu poplatku u zařízení, která byla provozována pouze po část zpoplatněného období. Poměrnou výši poplatku je totiž nutno odvíjet od počtu dní ve čtvrtletí, nikoliv od počtu dní v roce.

[24] Jelikož vznikly pochybnosti o výši poplatku, měl správce poplatku žalobce vyzvat k odstranění pochybností ve smyslu § 89 daňového řádu.

[25] Pokud byly v rámci odvolacího řízení prováděny nějaké důkazy, měl žalovaný postupovat dle § 115 odst. 2 daňového řádu a seznámit žalobce s výsledky dokazování, aby se k nim mohl vyjádřit.

[26] Vyhláška č. 9/2010, na základě které bylo o poplatku rozhodnuto, není určitá a srozumitelná a upravuje některé záležitosti odlišně od zákona. Nesplňuje tak náležitosti dané zákonem o obcích, zákonem o místních poplatcích a zejména dané Ústavou. Proto by mělo zasáhnout Ministerstvo vnitra v rámci své kompetence vycházející z obecního zřízení.

[27] Žalobce dále zpochybnil závěry uvedené v metodickém sdělení Ministerstva financí ze dne 6. 8. 2010 jednak ohledně samotného vymezení pojmu jiného technického herního zařízení, a jednak z hlediska toho, zda předmětem poplatku je zařízení povolené či provozované. Také poukázal na metodický návod Ministerstva financí ze dne 31. 1. 2011, č. j. 34/21919/2011, ze kterého je dle žalobce zřejmé, že Ministerstvo financí povoluje loterii nebo jinou podobnou hru, nikoliv zařízení.

[28] Žalobce rovněž obsírně namítal protiústavnost procedury přijímání zákona č. 183/2010 Sb., a to v pasáži, kterou byl novelizován zákon o místních poplatcích ve věci zpoplatnění „jiných technických herních zařízení povolovaných Ministerstvem financí“. Dle žalobce šlo o novelu zákona tzv. přílepkem.

[29] Žalobce se domníval, že vady rozhodnutí správce poplatku byly natolik závažné, že způsobily nicotnost tohoto aktu. S ohledem na shora uvedené navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i platební výměr a rozhodnutí správce poplatku o odvolání, prohlásil za nicotná, eventuálně tato rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[30] Ve vyjádření k žalobě žalovaný nejprve poukázal na to, že napadené rozhodnutí bylo opraveno dvěma rozhodnutími o opravě zřejmých nesprávností. Prvním byl opraven počet dnů, během nichž zařízení podléhala poplatku, druhým byla opravena chyba v čísle jednacím rozhodnutí správce poplatku.

[31] Novelizovaná ustanovení zákona o místních poplatcích naprosto jednoznačně vymezují předmět místního poplatku a zařízení, která mu podléhají. Žalobce nezohlednil § 50 odst. 3 ve vazbě na § 1 zákona o loteriích. Z povolení Ministerstva financí naopak vyplývá, že zpoplatnit lze jednotlivá technická zařízení. Výklad pojmu „jiné technické herní zařízení“ je dle žalovaného zřejmý z odkazu zákonodárce na zákon o loteriích a nelze z něho dovodit, že zákonodárce zamýšlel zpoplatnit pouze loterii. Ve vztahu k povinnosti platit místní poplatek je jiným technickým herním zařízením takové zařízení, které není výherní hrací přístroj, avšak je herním zařízením, tzn. lze na něm provozovat hru ve smyslu § 1 zákona o loteriích. Zpoplatněno je technické zařízení samotné, které samo podléhá zpoplatnění. Zákon o místních poplatcích nevymezuje podmínku funkční nedělitelnosti zařízení. Centrální loterní systém není možné považovat za jedno technické zařízení, ale za soustavu technických zařízení. Úmyslem zákonodárce bylo zpoplatnit interaktivní videoloterní terminály, proto byl zákonodárcem použit obecný pojem. Žalovaný nespatořoval možnost dvojího výkladu právního předpisu, tudíž nemohl postupovat dle zásady *in dubio pro libertate*.

[32] Dále pak poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 29/10 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>), podle něhož lze koncová zařízení centrálního loterního systému pro všechny případy, s výjimkou povolovacího režimu, považovat za výherní hrací přístroje ve smyslu § 2 písm. e) zákona o loteriích. Z toho plyne, že diskuze o charakteru koncových zařízení je nadále bezpředmětná. Tato zařízení totiž podléhala místnímu poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj od zavedení tohoto poplatku zákonem č. 305/1997 Sb. od 1. 1. 1998. Fakticky byl tento typ zařízení povolován až od roku 2007. Obce k vybírání tohoto místního poplatku nepřistupovaly jen na základě nesprávně zužujícího výkladu Ministerstva financí. Tato zařízení tedy místnímu poplatku podléhala vždy, sporné je pouze to, zda po dobu jejich provozování nebo za celou dobu, po kterou jsou povolena. Kompetence Ministerstva financí k vydávání příslušných povolení je dána v § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Poplatek byl vyměřen za 3. a 4. čtvrtletí roku 2010, tudíž nebylo žalovanému zřejmé, co má žalobce na mysli námitkou „zpětného zpoplatnění“.

[33] Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobce o nemožnosti vybírat místní poplatek za jiné technické herní zařízení, a proto byl přesvědčen, že nedošlo k porušení zásady legality. S ohledem na účel platebního výměru, lze považovat jeho odůvodnění a hodnocení důkazů za dostatečné. Nedostatečnost autoremedurního rozhodnutí shledal i žalovaný, a proto jej v souladu s § 116 odst. 1 daňového řádu změnil.

[34] Brojil-li pak žalobce proti vyhlášce č. 9/2010, neuvedl, jakým konkrétním způsobem se její tvrzená nesrozumitelnost v daném případě odrazila v jeho právech. Již ze samotného názvu poplatku vyplývá, že na rozdíl od výherních hracích přístrojů, nemusí být jiné technické zařízení v provozu, aby za ně mohl být vybírán místní poplatek.

[35] Při výpočtu poměrné výše poplatku jen za část období, se postupuje dle čl. 6 vyhlášky, podle kterého je základem pro výpočet poplatku počet kalendářních dní v roce. V rámci odvolacího řízení nebyly prováděny žádné důkazy, žalovaný vycházel pouze z obsahu spisu, tudíž ani postup dle § 115 odst. 2 daňového řádu nebyl na místě.

[36] Proceduru přijetí příslušných ustanovení zákona o místních poplatcích nelze považovat za protiústavní, naopak protiústavní byl dle žalovaného dosavadní stav, kdy obce nemohly regulovat a podrobit místnímu poplatku jiné technické herní zařízení. V dalším žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

[37] S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[38] Žalovaný v předchozí části soudního řízení navrhoval spojení předmětné věci s žalobami vedenými zdejším soudem pod sp. zn. 29 Af 105/2011 a 29 Af 106/2011, avšak soud k tomu neshledal splnění podmínek pro skutkové a procesní odlišnosti (dle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). V označených věcech bylo rozhodnuto samostatně.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[39] Žalobce v replice ze dne 24. 10. 2011 předně poukázal na to, že napadené rozhodnutí trpí vadami, ačkoliv bylo dvakrát vydáno opravné rozhodnutí. Jedno z nich navíc nemělo charakter opravy zřejmých nesprávností, ale spíše rozhodnutí o odvolání.

[40] Své stanovisko, že poplatek za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu nelze vyměřit, podpořil argumentem, že zákon o místních poplatcích vyžaduje, aby bylo povoleno to které konkrétní zařízení, nikoliv loterie. Ministerstvo však při povolování loterie nebo jiné podobné hry její uskutečňování pomocí konkrétních technických zařízení nepovoluje. Činí tak pod schvalovacím výrokem. Při změně, resp. rozšíření rozhodnutí Ministerstva financí dle § 50 odst. 3 zákona o loteriích je vždy měněn pouze výrok schvalovací. Nelze zaměňovat a směšovat jednotlivé výroky rozhodnutí Ministerstva financí. Výrok povolovací je jiného významu, než výrok schvalovací.

[41] Žalovaný nemohl změnit nicotné autoremedurní rozhodnutí. Skutečnost, že vyhláška č. 9/2010 nebyla ze strany Ministerstva vnitra zpochybněna, automaticky neznamená, že je správná. Její nesrozumitelnost a rozpornost měla za následek, že byl poplatek vyměřen za zařízení, která nejsou provozována.

V. Další průběh řízení

[42] Zdejší soud shledal námitky žalobce nedůvodnými, a jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 30. 7. 2013 č. j. 29 Af 107/2011-97.

[43] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 5. 2014, č. j. 5 Afs 91/2013-34, tak, že rozsudek ze dne 30. 7. 2013 zrušil, a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

[44] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné s tím, že krajský soud opřel své rozhodovací důvody o důkazy, u kterých není zřejmé, zda vůbec byly v řízení provedeny, v čehož důsledku se nemohl relevantně vypořádat se zásadními námitkami žalobce, že odvolací orgán dospěl k jinému právnímu posouzení než správce poplatku, a že výrok rozhodnutí správce poplatku o odvolání je právně neuskutečnitelným.

[45] Krajský soud připomíná, že je dle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným ve zrušovacím rozhodnutí.

[46] Na výzvu krajského soudu ze dne 3. 7. 2014 se zástupce žalobce vyjádřil dne 8. 7. 2014 tak, že nadále zastupuje žalobce, souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání a vyčíslil náklady řízení. Dále vyslovil názor, že vady vytýkané Nejvyšším správním soudem nelze v řízení před krajským soudem napravit, a ten je proto povinen napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. S uvedeným názorem se však zdejší soud neztotožnil (jak bude odůvodněno dále).

[47] Na výzvu krajského soudu ze dne 3. 7. 2014 dodal žalovaný dne 10. 7. 2014 správní spis správce poplatku sp. zn. VHA031100012.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[48] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., bez nařízení jednání, znovu přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce poplatku, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**. Soud při přezkumu vycházel z žaloby, vyjádření žalovaného k žalobě, dalších podání účastníků a především z obsahu správního spisu sp. zn. VHA031100012 (3 šanony rozdělené do částí I. – VIII.). Soud vycházel shodně, jako před vydáním předchozího rozsudku ve věci, z údajů obsažených v uvedeném správním spisu, aby ověřil skutkový a právní stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí správního orgánu, tudíž tento postup nelze označit za dokazování ve smyslu § 52 s. ř. s. Vedle toho soud připomíná, že v soudním spisu předmětné věci jsou vedle soudních rozhodnutí a pokynů soudu žurnalizována především podání účastníků uplatněná v soudním řízení, která dle svého uvážení doplňovali kopiemi správních rozhodnutí, protože na ně odkazovali. Soudní spis však v žádném případě nemůže dokumentovat celé správní řízení a nemůže obsahovat veškeré listiny ze správního řízení vyplývající. Tyto může obsahovat pouze příslušný správní spis k věci se vztahující. Proto si jej správní soudy vždy po podání správní žaloby od správních orgánů vyžádají a z jeho obsahu při svém rozhodování vychází. Tak bylo postupováno i v nyní posuzované věci.

[49] Předně bylo třeba vyjasnit, v jakém znění přezkoumával soud napadené rozhodnutí. Rozhodnutí o opravě zřejmé nesprávnosti ze dne 16. 8. 2011, č. j. MMB/0307450/2011 (ve správním spise část VI. poř. č. 6/42), bylo zrušeno Krajským úřadem Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 24. 1. 2012, č. j. JMK 135812/2011, sp. zn. S – JMK 135812/2011 OSP (ve správním spise část VI. poř. č. 6/43), tudíž k němu zdejší soud nepřihlížel. Druhé rozhodnutí o opravě zřejmé nesprávnosti ze dne 1. 9. 2011, č. j. MMB/0328495/2011 (ve správním spise část VI. poř. č. 6/44), bylo sice navázáno na znění prvního opravného

rozhodnutí, nicméně opravovalo chybu v čísle jednacím, kterou obsahovalo již původní rozhodnutí. Z tohoto důvodu soud přezkoumával napadené rozhodnutí ve znění druhého opravného rozhodnutí – tedy se správným číslem jednacím rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Správné číslo jednací vyplynulo ze správního řízení i vůle správních orgánů a soud o něm neměl pochybnosti.

[50] Jádrem sporu v nyní souzené věci představoval především výklad pojmu „*jiné technické herní zařízení*“ *povoleno Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu*“ uvedený v § 1 písm. g) zákona o místních poplatcích. Podle žalobce takové zařízení vůbec nepodléhá zpoplatnění místním poplatkem, neboť chybí kompetence Ministerstva financí jiné technické herní zařízení povolit. Dále dle žalobce jím provozované interaktivní videoloterní terminály vůbec nespádají pod pojem „*jiné technické herní zařízení*“ ve smyslu § 1 písm. g) zákona o místních poplatcích.

[51] V této souvislosti považuje soud již za nadbytečné se k této problematice rozsáhleji vyjadřovat s ohledem na to, že oběma účastníkům řízení je dostatečně známa předchozí a již ustálená rozhodovací praxe zdejšího soudu a především Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (namátkou viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2013-26, či ze dne 6. 8. 2013, č. j. 2 Afs 52/2013-39). Konstantní názor správních soudů je takový, že interaktivní videoloterní terminál představuje „*jiné technické herní zařízení*“ ve smyslu § 10a zákona o místních poplatcích. Zpoplatnění proto podléhá každý koncový terminál, nejen centrální loterní jednotka. Důvodem zavedení nové kategorie zařízení podléhající místnímu poplatku – „*jiné technické herní zařízení*“ – nebyly vnitřní technické odlišnosti těchto zařízení, ve srovnání se stávajícími výherními hracími přístroji, neboť ty jsou z pohledu účelu tohoto poplatku marginální. Důvodem byl zcela odlišný způsob sázení, který se zcela vymyká stávajícímu pojetí výherních hracích přístrojů, při současné snaze podrobit tato zařízení regulaci ze strany obcí. Přitom si však byl zákonodárce vědom rychlého technického vývoje v této oblasti, a proto zcela pochopitelně upřednostnil použití neurčitého právního pojmu, tedy obecnějšího pojmu před konkrétnějším, neboť všechna v budoucnu myslitelná technická herní zařízení tohoto typu by zákon stěží mohl kazuisticky vyjmenovat. Soud neshledal důvodu, pro nějž by se měl od citované judikatury v této věci odchýlit.

[52] Rovněž se správní soudy shodly na tom, že dle § 50 odst. 3 zákona o loteriích Ministerstvo financí může povolovat i loterie a jiné podobné hry, které nejsou v zákoně v části první až čtvrté upraveny, s tím, že v povolení budou všechny podmínky provozování podrobně stanoveny; použije přitom přiměřeně ustanovení části první až čtvrté zákona. Tyto podmínky v sobě zahrnují nejen schválení všeobecného loterijního plánu, herních plánů, generálního návštěvního řádu platného pro všechna střediska či bezpečnostní směrnice, ale právě i umístění konkrétních interaktivních videoloterních terminálů v přesně specifikovaném počtu, na přesně uvedených konkrétních adresách. Povolení jiné hry, je tedy nutné vnímat jako nedílný celek, jehož integrální součástí jsou podmínky jejího provozování. Zda výrok takového povolení zní „povoluje“ nebo „schvaluje“, není podle názoru zdejšího soudu podstatné, neboť je třeba vycházet z materiální podstaty takového rozhodnutí (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 2 Afs 52/2013-39). Vzhledem k tomu nebyla rozhodná znění konkrétních rozhodnutí Ministerstva financí, na která žalobce odkazoval v žalobě.

[53] Stejně tak problematika toho, zda má být zpoplatněno už povolené zařízení, či jen to skutečně provozované, již byla správními soudy posouzena, a bylo shledáno, že ustanovení § 10a odst. 1 zákona o místních poplatcích, je třeba vykládat tak, že poplatku podléhá každý povolený a nikoliv provozovaný hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení (vedle citované judikatury Nejvyššího správního soudu zde srov. též např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 1. 2013, č. j. 29 Af 33/2011-30, publ. pod č. 2842/2013 Sb. NSS, taktéž dostupný na www.nssoud.cz; ani zde soud neshledal důvod pro odchýlení se od dřívější rozhodovací praxe). V tomto ohledu ovšem může být rozhodné též znění příslušné obecně závazné vyhlášky obce. V daném případě vyhláška č. 9/2010 výslovně vázala vznik poplatkové povinnosti na existenci příslušného povolení, a ne tedy na faktický provoz zařízení.

[54] Dle čl. 2 vyhlášky č. 9/2010 podléhal místnímu poplatku stejně jako dle zákona o místních poplatcích *každý povolený* výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí. Dle jejího čl. 6 poplatková povinnost zcela jednoznačně vznikala *dnem vydání povolení* k provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí a zanikala dnem trvalého ukončení jejich provozu.

[55] Doslovná dikce čl. 6 odst. 2 vyhlášky č. 9/2010 zní, že poplatková povinnost zaniká *dnem trvalého ukončení provozu* tohoto zařízení. Ukončení provozu však nelze chápat v subjektivním smyslu, tedy, že by záleželo výhradně na vůli provozovatele. Ukončení provozu výherních hracích přístrojů a jiných herních zařízení musí být s ohledem na rizikovost tohoto odvětví chápáno objektivně. Jedinou cestou, jak je možné v souladu se zákonem provoz zařízení trvale ukončit, je požádat o zrušení povolení tohoto zařízení. Dnem trvalého ukončení provozu zařízení (a tedy i dnem zániku poplatkové povinnosti) je den, kdy zaniklo povolení k jeho provozování.

[56] V ustanovení čl. 4 sice vyhláška poněkud nelogicky váže ohlašovací povinnost na uvedení jiného technického herního zařízení do provozu, z toho však nelze nijak dovodit, že by s tímto okamžikem měl být spojen moment vzniku poplatkové povinnosti, který je zcela jednoznačným způsobem identifikován v čl. 6. Je zřejmé, že tvůrce dotčeného právního předpisu vycházel z nepodloženého názoru, že provozovatelé žádají o vydání povolení jiného technického herního zařízení za účelem jeho okamžitého uvedení do provozu a nepředpokládal tak větší časové prodlevy mezi vydáním předmětného povolení a zprovozněním jiného technického herního zařízení. Nedostatečným rozlišováním mezi pojmy *provozování* a *povolení* jiného technického herního zařízení tak sice do vyhlášky vnesl prvek určité legislativně nevhodné nepřesnosti, nikoliv však v míře, která by měla vliv na její srozumitelnost a předvídatelnost.

[57] Vycházel-li pak tvůrce dotčeného právního předpisu z jistého ztotožnění pojmů *provozování* a *povolení* též v čl. 5 vyhlášky, lze opět uzavřít, že tato nepřesnost nemohla mít vliv na jednoznačné stanovení vzniku poplatkové povinnosti v čl. 6. Vyměření poplatku v poměrné části v případě, kdy jiná technická herní zařízení budou *provozována* po dobu kratší než tři měsíce, je nutno chápat právě ve smyslu čl. 6 vyhlášky tak, že vyhláška citlivě pamatuje na situace, kdy časový interval mezi vznikem a zánikem poplatkové povinnosti nebude beze zbytku dělitelný třemi měsíci, či jinak řečeno, na situace, kdy ke vzniku nebo

zániku poplatkové povinnosti dojde jindy, než v první, resp. poslední den příslušného čtvrtletí.

[58] Z výše uvedeného vyplývá, že obecně závazná vyhláška statutárního města Brna č. 9/2010 v mezích zmocnění obsaženého v zákoně o místních poplatcích stanovovala místní poplatek za každý povolený výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí. Námitky žalobce, že byla zpoplatněna zařízení, která nejsou v provozu, tak nejsou důvodné.

[59] Výše uvedeným závěrům odpovídá i přístup správních orgánů a odůvodnění jejich rozhodnutí. Z uvedeného současně plyne nejen to, že je bezpředmětné se zabývat obsahem metodického sdělení Ministerstva financí ze dne 6. 8. 2010 a metodického návodu Ministerstva financí ze dne 31. 1. 2011, ale zejména, že v daném případě nebylo místo pro uplatnění zásady *in dubio pro libertate*, jak správně uzavřel žalovaný.

[60] Žalobní bod ohledně protiústavnosti zákona č. 183/2010 Sb., a to v části, již byl novelizován zákon o místních poplatcích, je nutno označit za nedůvodný. Ústavní soud totiž nálezem ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 6/12, publ. pod č. 39/2013 Sb. (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>), zamítl návrh Krajského soudu v Hradci Králové na konstatování protiústavnosti ustanovení § 1 písm. g) a § 10a zákona o místních poplatcích, ve znění zákona č. 183/2010 Sb., před novelizací provedenou zákonem č. 458/2011 Sb., *in eventum* na konstatování protiústavnosti části třetí zákona č. 183/2010 Sb. V odůvodnění shledal, že v předloženém případě se nejedná o protiústavní přílepek ve smyslu judikatury Ústavního soudu, ani o situaci obdobnou. Jak Poslaneckou sněmovnou, tak i Senátem byla při projednávání návrhu zákona č. 183/2010 Sb. dodržena ústavně stanovená pravidla zákonodárného procesu. V této souvislosti poukázal na § 60 odst. 2 písm. e) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, podle něhož je návrhem podávaným k projednávání věci i návrh pozměňovací. Předmětný pozměňovací návrh přitom nevybočil z omezeného prostoru vyhrazeného pozměňovacím návrhům. Vazba zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, a pozměňovacího návrhu, kterým se mění zákon o místních poplatcích, je pak dle Ústavního soudu dána ustanovením § 6 písm. d) zákona o podpoře sportu, které obcím ukládá úkol zabezpečit finanční podporu sportu ze svého rozpočtu. Ústavní soud rovněž zdůraznil, že pozměňovací návrhy týkající se změny zákona o místních poplatcích, byly v Senátu diskutovány, a to zejména z pohledu jejich souladu s ústavně předepsaným způsobem jejich přijímání.

[61] Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že novela zákona o místních poplatcích provedená zákonem č. 183/2010 Sb., již byl poplatek za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu zaveden, nebyla přijata ústavně nekonformním způsobem. Zdejší soud se ztotožnil se závěrem Ústavního soudu, navíc podle čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky je vykonatelný nález Ústavního soudu závazný pro všechny orgány i osoby. S ohledem na výše uvedené, považoval soud listiny předložené žalobcem v této souvislosti (senátní tisk č. 259, část stenozáznamu z 18. schůze Senátu České republiky ze dne 23. 4. 2010, 487. usnesení Senátu z 18. schůze Senátu České republiky ze dne 23. 4. 2010, část stenoprotokolu ze 79. schůze Poslanecké sněmovny České republiky ze dne 18. 5. 2010) za nadbytečné.

[62] Jak bylo odůvodněno výše, místní poplatky byly stanoveny a žalobcem zaplacený v souladu s právními předpisy. Dotčenými rozhodnutími tak správce poplatku (a následně ani žalovaný) nemohl porušit zásadu legality nebo zneužít své pravomoci. Tím spíše pak nelze dospět ani k závěru o nicotnosti jeho rozhodnutí (a taktéž rozhodnutí žalovaného) z důvodu nedostatku právního podkladu.

[63] Žalobce dále namítal, že autoremedurní rozhodnutí správce daně bylo zcela nevykonatelné, jelikož z něj nebyla patrná výše poplatkové povinnosti. Proto považoval toto rozhodnutí za nicotné ve smyslu § 105 odst. 2 písm. b) daňového řádu. Na toto rozhodnutí navazující napadené rozhodnutí žalovaného pak považoval za nicotné ve smyslu § 105 odst. 2 písm. c) daňového řádu.

[64] Dle § 105 odst. 2 daňového řádu je rozhodnutí nicotné, pokud a) správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný, b) trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, nebo c) je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně.

[65] Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, vyslovil, že „*nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti. Dílčí nedostatky platebního výměru nemohou způsobit jeho nicotnost.*“

[66] V dané věci vydal správce poplatku platební výměr, který obsahoval veškeré formální náležitosti, a kterým byla žalobci vyměřena poplatková povinnost ve výši 849 538 Kč. Zpoplatněná zařízení byla specifikována v tabulce, která byla součástí výroku rozhodnutí.

[67] Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, ve kterém namítal řadu skutečností, v části IV. čl. 5. odvolání mimo jiné nesouhlasil se zpoplatněním 30 ks zařízení, která dříve provozoval, nicméně povolení jejich provozování již bylo Ministerstvem financí zrušeno.

[68] Dne 18. 4. 2011 vydal správce poplatku autoremedurní rozhodnutí, č. j. 1103903/2100/VHA/0012/004 (ve správním spise část IV. poř. č. 4/15), jehož výrok zněl: „*odvolání se částečně vyhovuje a to v části IV odvolání, článku 5 v plném rozsahu, ve zbytku se zamítá.*“

[69] Správce poplatku tak při formulaci výroku zřejmě vycházel z doslovného znění § 113 odst. 1 písm. b) daňového řádu, dle kterého „*správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, rozhodne o odvolání sám, pokud mu vyhoví pouze částečně a ve zbytku je zamítne.*“ Opomněl však, že částečné vyhovění odvolání by se v rozhodnutí konkrétně mělo projevit tak, že se výrokem změni původní napadené rozhodnutí, s upřesněním rozsahu takové změny (ve zbytku zůstává předchozí rozhodnutí v platnosti), a dále se výrokem zamítnou ty odvolací námitky, kterým správce daně nevyhověl, tj. neshledal je důvodnými.

[70] Nicméně i z takto nevhodně formulovaného výroku rozhodnutí bylo zřejmé, jak bylo o konkrétní věci rozhodnuto. Z výroku je jednoznačně zřejmé, že bylo vyhověno námitce o nesprávném zpoplatnění 30 ks zařízení, a lze tak logicky dospět k závěru, že vůlí správce poplatku bylo vypustit z původního platebního výměru zpoplatnění těchto 30 ks zařízení a odpovídajícím způsobem snížit poplatkovou povinnost.

[71] K výkladu § 102 daňového řádu, týkajícího se formálních náležitostí rozhodnutí, nelze přistupovat formálně či formalisticky, nýbrž je vždy nutné hledat jeho smysl a účel, tedy zkoumat, proč je určitá náležitost daňového rozhodnutí jeho součástí. Pouhý nedostatek některé ze základních náležitostí rozhodnutí uvedených v § 102 daňového řádu (formální aspekt), nemůže sám o sobě způsobit nicotnost rozhodnutí; tento nedostatek musí dosahovat takové intenzity (materiální aspekt), že po účastnících nelze spravedlivě žádat, aby tento správní akt respektovali (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2004, č. j. 2 Afs 27/2003-55). V této souvislosti je autoremedurní rozhodnutí zapotřebí vnímat jako celek i s původním rozhodnutím správce poplatku.

[72] Rozhodnutí správce poplatku o odvolání sice neobsahuje částku uložené platební povinnosti ani číslo účtu, na který má být částka uhrazena, tyto náležitosti jsou však zřejmé z textu původního platebního výměru. Soudu je z úřední činnosti známo, že je běžnou správní praxí, že pokud jsou rozhodnutí k odvolání měněna, je ve výroku odvolacího orgánu uvedeno, jakým způsobem se původní rozhodnutí mění, nicméně ostatní náležitosti původního rozhodnutí zůstávají nedotčené. I když to není z textu autoremedurního rozhodnutí jednoznačně patrné (což je vada, která však nezpůsobuje nicotnost), je nutno toto rozhodnutí brát jako změnu původního platebního výměru. V platnosti tedy zůstává záhlaví, výrok i odůvodnění původního platebního výměru s tou změnou, že je vyměřená platební povinnost o 300 000 Kč nižší a ve výpočtové tabulce je vyškrtnuto 30 ks předmětných zařízení.

[73] O srozumitelnosti takto společně chápaných dotčených dvou rozhodnutí ostatně neměl pochyby ani žalobce, jak vyplývá z jeho odvolání proti autoremedurnímu rozhodnutí ze dne 9. 5. 2011 (ve správním spise část V. poř. č. 5/6), především z části IV. čl. 4. V tomto odvolání žalobce opět brojil proti samotnému zpoplatňování jeho zařízení, věcně vůči odůvodnění původního platebního výměru i autoremedurního rozhodnutí a uplatnil další jednotlivé věcné námitky. Srozumitelnost výroku autoremedurního rozhodnutí nezpochybňoval, stejně tak nenamítal, že by nevěděl, např. na jaké číslo účtu má předmětný poplatek uhradit.

[74] Lze tedy uzavřít, že předmětné rozhodnutí správce poplatku o odvolání bylo vydáno správním orgánem, který k tomu měl pravomoc i příslušnost, z výroku byla seznatelná vůle správního orgánu (nezpoplatnit 30 ks zařízení), nebylo vnitřně rozporné, nebylo požadováno trestné nebo absolutně nemožné plnění a jak bylo odůvodněno výše, byl zde dán právní podklad pro zpoplatňování koncových videoloterních terminálů. Přestože autoremedurní rozhodnutí nemělo veškeré formální náležitosti ve smyslu § 102 daňového řádu a rovněž výrok rozhodnutí nebyl po obsahové stránce bezvadný, tyto vady nedosahovaly takové intenzity, aby toto rozhodnutí bylo možné považovat za nicotné. Proto nelze považovat za nicotné ve smyslu § 105 odst. 2 písm. c) daňového řádu ani rozhodnutí žalovaného, kterým byly zmíněné vady v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení odstraněny. Lze podotknout, že dvouinstančnost řízení zajišťuje nejen dvojí posouzení věci, ale je také cestou

k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm. Jedná se tedy o pojistku proti přijímání nezákonných a nesprávných rozhodnutí (k tomu blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009-99).

[75] Nelze rovněž přisvědčit námitce žalobce ohledně nedodržení zásady volného hodnocení důkazů ze strany správce poplatku. Žalobce podal ohlášení k místnímu poplatku, avšak jako poplatník nezaplatil místní poplatek včas. Proto mu správce poplatku vyměřil v souladu s § 11 zákona o místních poplatcích poplatek platebním výměrem. Jako podklad tohoto rozhodnutí sloužila především rozhodnutí Ministerstva financí a ohlášení podaná poplatníkem, v nichž žalobce sice vyjádřil nesouhlas se zpoplatněním interaktivních videoloterních terminálů, nicméně uvedl údaje rozhodné pro stanovení výše poplatku. Proto zde nebyl dán důvod pro postup dle § 89 daňového řádu. Jestliže žalobce nesouhlasil se zpoplatněním jím provozovaných zařízení a výkladem právních předpisů, jak jej učinil správce poplatku, měl možnost podat odvolání, což také učinil. Správce poplatku vycházel z ohlášení poplatníka a jím předložených rozhodnutí ministerstva (podrobně viz Příloha č. 1, která je nedílnou součástí tohoto rozsudku), a nelze mu tedy vyčítat to, že nepřihlédl ke skutečnostem, které poplatník před vydáním platebního výměru netvrdil. Je třeba zdůraznit, že je především odpovědností poplatníka, aby řádně a včas ohlásil údaje potřebné ke stanovení jeho poplatkové povinnosti.

[76] Správce poplatku posoudil všechny důkazy a vyhodnotil je v souladu s § 8 daňového řízení. V tomto duchu i poměrně stručně, avšak jasně, svoje rozhodnutí odůvodnil. Jistou nedostatečnost odůvodnění rozhodnutí správce poplatku však v rámci odvolacího řízení odstranil žalovaný, který se řádně zabýval všemi důvody, v nichž žalobce spatřoval důvod, proč jeho zařízení nepodléhá místnímu poplatku.

[77] Odvolací orgán vycházel ze skutkového stavu zjištěného správcem poplatku, při svém rozhodování však přihlédl rovněž k podáním žalobce z doby po vydání platebního výměru. Jako doplňující podklad dle svých slov použil seznam povolených jiných technických herních zařízení poskytnutý Ministerstvem financí.

[78] Jak vyplývá z Přílohy č. 2 tohoto rozsudku, která je jeho nedílnou součástí, žalovaný udělal řadu změn vůči původnímu platebnímu výměru. Desítky zařízení na rozdíl od správce poplatku vůbec nezpoplatnil na základě tvrzení žalobce a předložených rozhodnutí ministerstva, u části zařízení změnil vyměřený poplatek na základě zjištění, kdy nabyla právní moci předmětná rozhodnutí ministerstva financí o povolení, příp. zrušení povolení, daných zařízení, a u části zařízení nechal místní poplatek nezměněn. U každého jednotlivého zařízení (podrobně viz Příloha č. 2 tohoto rozsudku) žalovaný vycházel pouze z tvrzení žalobce či jím předložených rozhodnutí Ministerstva financí. Pokud pro ověření použil i seznam povolených jiných technických herních zařízení poskytnutý Ministerstvem financí, tato skutečnost neměla žádný faktický vliv na vyměření poplatku u jednotlivých zařízení dle ohlášení žalobce. Poplatek vyměřený žalovaným se nijak neodlišuje od skutečností předložených a tvrzených žalobcem, které mu byly známy. Přehled relevantních podání žalobce, které měl žalovaný při rozhodování k dispozici, je podán v Příloze č. 3, která je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

[79] S ohledem na shora uvedené zde nebyl důvod pro postup dle § 115 odst. 2 daňového řádu. Žalobci byly známy veškeré podklady, ze kterých žalovaný vycházel. Žalobce ostatně

tento žalobní bod nijak nespecifikoval a zdejší soud není oprávněn domýšlet argumenty za účastníka řízení.

[80] S ohledem na výtky Nejvyššího správního soudu ve zrušovacím rozsudku zdejší soud zdůrazňuje, že obsah připojeného správního spisu, který měl k dispozici pro přezkum napadených správních rozhodnutí v uvedené věci, zcela odpovídal (ve fázi soudního řízení před zrušovacím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu) a i nyní při novém rozhodnutí odpovídá skutkovému stavu, který zjistily správní orgány. V době rozhodování správního soudu byl předložený spisový materiál úplný a veškeré listiny, z nichž správní orgány vycházely při svém rozhodování, v něm byly založeny; soud při svém rozhodování vycházel pouze z listin založených v tomto správním spise. Obsahově totožným shledal soud spisový materiál i nyní při novém rozhodování ve věci.

[81] Co se týče výpočtu poplatku za zařízení povolené jen po část zpoplatněného období, soud se ztotožnil s názorem žalovaného. Článek 5 ve větě druhé a třetí vyhlášky č. 9/2010 jasně stanovuje pravidla pro tento výpočet. Základem pro výpočet je počet kalendářních dní v příslušném roce. V roce 2010 bylo celkem 365 dní a sazba poplatku byla 5.000 Kč za 3 měsíce (tzn. 20 000 Kč za 12 měsíců). Z tohoto důvodu denní sazba činila 20 000/365. Tato sazba je neměnná bez ohledu na to, v kterém čtvrtletí bylo zařízení zpoplatněno. Jednotlivá zařízení, zpoplatněné období i poměrné výše poplatků byly v napadeném rozhodnutí řádně uvedeny.

VI. Závěr a náklady řízení

[82] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[83] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak, jakožto úspěšnému účastníku řízení, právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to

neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Brně dne 28. srpna 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Příloha č. 1

Rozhodnutí Úřadu městské části Brno – Královo Pole ze dne 3. 3. 2011, č. j. 1103364/2100/JTHZ/0009/001

číslo zařízení	podklad: rozhodnutí MF/tvrzení žalobce	ve správním spise	poznámka
ML 0340	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0341	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
MG 045	oznámení o zahájení provozu ze dne 4. 11. 2010	část I. poř. č. 5	
ML 0110	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0111	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
3ON301544	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MG 048	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB 1015	rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010	část I. poř. č. 19	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0078	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0079	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0500	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
1718	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108008908	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108008881	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
3OM300500	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
464190	rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010	část I. poř. č. 10	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9111108008982	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
719780	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I701529	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108008907	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108008981	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1111	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1110	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1008	rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010	část I. poř. č. 19	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011

ML 0131	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0132	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0133	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0165	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0166	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0167	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0168	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0026	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0027	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0028	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
1575	rozhodnutí MF č. j. 34/85530/2009	část I. poř. č. 12	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
I700136	rozhodnutí MF č. j. 34/85655/2008	část I. poř. č. 11	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110708004648	rozhodnutí MF č. j. 34/64614/2008	část I. poř. č. 20	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9111108008867	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I700135	rozhodnutí MF č. j. 34/85655/2008	část I. poř. č. 11	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
3ON300482	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108008868	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
ML 0278	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0279	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0280	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0281	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0282	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0283	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0284	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0285	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0286	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0287	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
464170	rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010	část I. poř. č. 10	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011

464171	rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010	část I. poř. č. 10	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
716323	rozhodnutí MF č. j. 34/85655/2008	část I. poř. č. 11	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
716324	rozhodnutí MF č. j. 34/85655/2008	část I. poř. č. 11	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110708004647	rozhodnutí MF č. j. 34/64614/2008	část I. poř. č. 20	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
MB1086	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1087	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1082	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1089	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1085	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1088	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1084	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1083	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MB1003	rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010	část I. poř. č. 19	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
MLA0597	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MLA0598	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MLA0596	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MLA0599	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
ML 0109	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0108	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
2003-08-153	rozhodnutí MF č. j. 34/86017/2010	část I. poř. č. 13	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
716351	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
727488	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I704807	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9110510001732	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9110510001733	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9110708004694	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I700163	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9110708004695	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	

MB1206	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
MG066	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
464233	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
464234	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
ML 0455	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0456	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0457	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0127	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0126	rozhodnutí MF č. j. 34/26458/2007	část I. poř. č. 18	předloženo k ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
1588	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
724484	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
ARG10916168	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
724485	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108009018	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108009019	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I702962	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108009021	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I702964	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
3ON300486	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
I702964	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
724483	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	
9111108009020	ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	část I. poř. č. 16	

Příloha č. 2

Rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 15. 7. 2011, č. j. MMB/0263562/2011

číslo zařízení	změna vůči PV	důvod změny	ve správním spise	poznámka
ML 0340	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0341	nepoplatněno	tvrzení žalobce v odvolání ze dne 28. 3. 2011	část III. poř. č. 3/6	
MG 045	nepoplatněno	tvrzení žalobce v odvolání ze dne 28. 3. 2011	část III. poř. č. 3/6	
ML 0110	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0111	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
3ON301544	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64526/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MG 048	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64543/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB 1015	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010		tvrzení žalobce v oznámení ze dne 18. 5. 2011
ML 0078	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0079	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0500	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
1718	nezměněno			
9111108008908	nezměněno			
9111108008881	nezměněno			
3OM300500	nezměněno			
464190	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
9111108008982	nezměněno			

719780	nezměněno			
I701529	nezměněno			
9111108008907	nezměněno			
9111108008981	nezměněno			
MB1111	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1110	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1008	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
ML 0131	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0132	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0133	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0165	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0166	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0167	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0168	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0026	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0027	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0028	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
1575	nezměněno			

I700136	nezměněno			
9110708004648	nezměněno			
9111108008867	nezměněno			
I700135	nezměněno			
3ON300482	nezměněno			
9111108008868	nezměněno			
ML 0278	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0279	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0280	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0281	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0282	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0283	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0284	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0285	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0286	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0287	nezpoptatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
464170	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
464171	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/72767/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
716323	nezměněno			

716324	nezměněno			
9110708004647	nezměněno			
MB1086	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1087	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1082	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1089	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1085	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1088	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1084	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1083	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/64542/2010		tvrzení žalobce v doplnění ohlášení ze dne 15. 3. 2011
MB1003	zvýšeno	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/43773/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
MLA0597	nezměněno			
MLA0598	nezměněno			
MLA0596	nezměněno			
MLA0599	nezměněno			
ML 0109	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0108	nepoplatněno	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
2003-08-153	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86017/2010		tvrzení v oznámení ze dne 18. 5. 2011
716351	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86013/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011

727488	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86013/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
I704807	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86013/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110510001732	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86012/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110510001733	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86012/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110708004694	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86012/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
I700163	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86013/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
9110708004695	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86012/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
MB1206	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86015/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
MG066	sníženo	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86014/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
464233	zvýšeno	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86016/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
464234	zvýšeno	právní moc rozhodnutí MF č. j. 34/86016/2010		tvrzení v ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011
ML 0455	nezpлатně	tvrzení žalobce v odvolání ze dne 28. 3. 2011	část III. poř. č. 3/6	
ML 0456	nezpлатně	tvrzení žalobce v odvolání ze dne 28. 3. 2011	část III. poř. č. 3/6	
ML 0457	nezpлатně	tvrzení žalobce v odvolání ze dne 28. 3. 2011	část III. poř. č. 3/6	
ML 0127	nezpлатně	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
ML 0126	nezpлатně	rozhodnutí MF č. j. 34/85660/2008	část III. poř. č. 3/7	předloženo k odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011
1588	nezměněno			
724484	nezměněno			
ARG10916168	nezměněno			
724485	nezměněno			
9111108009018	nezměněno			
9111108009019	nezměněno			
I702962	nezměněno			
9111108009021	nezměněno			
I702963	nezměněno			žalovaným již zařízení správně označeno

3ON300486	sníženo	ukončen provoz		tvrzení žalobce ze dne 22. 11. 2010 a oprava ohlášení ze dne 4. 2. 2011
I702964	sníženo	ukončen provoz		tvrzení žalobce ze dne 22. 11. 2010 a oprava ohlášení ze dne 4. 2. 2011
724483	nezměněno			
9111108009020	nezměněno			

Příloha č. 3

Podání žalobce, ze kterých vycházel žalovaný	ve správním spise
ohlášení s výhradou ze dne 13. 8. 2010	Část I. poř. č. 1
oznámení o zahájení provozu ze dne 10. 9. 2010	Část I. poř. č. 2
oznámení o zahájení provozu ze dne 23. 9. 2010	Část I. poř. č. 3
oznámení o zahájení provozu ze dne 2. 11. 2010	Část I. poř. č. 4
oznámení o zahájení provozu ze dne 4. 11. 2010	Část I. poř. č. 5
oznámení o zahájení a ukončení provozu ze dne 22. 11. 2010	Část I. poř. č. 8
oznámení o ukončení provozu ze dne 5. 1. 2011	Část I. poř. č. 9
ohlášení s výhradou ze dne 31. 1. 2011	Část I. poř. č. 16
doplnění ohlášení - oprava ze dne 4. 2. 2011	Část I. poř. č. 21
oprava doplnění ohlášení ze dne 15. 2. 2011	Část II. poř. č. 2/1
doplnění ohlášení - odpověď na výzvu - ze dne 15. 3. 2011	Část II. poř. č. 2/23
odvolání proti platebnímu výměru ze dne 28. 3. 2011	Část III. poř. č. 3/6
odvolání proti rozhodnutí o odvolání ze dne 9. 5. 2011	Část V. poř. č. 5/6
oznámení o zahájení a ukončení provozu a nabytí PM ze dne 18. 5. 2011	Část V. poř. č. 5/15